

Dato: 29. juni 2026
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Anders Bertelsen Forman
Sagsnr.: 2024-02620
Dok.: 3475403

Udkast

Bekendtgørelse for Grønland om ikrafttræden af konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte

I medfør af § 98, stk. 2, i anordning nr. [...] af [...] om ikrafttræden for Grønland af arveloven, fastsættes:

§ 1. Den nordiske konvention af 19. december 1934 om arv og dødsboskifte som ændret ved overenskomst af 9. december 1975 træder i kraft her i landet den 1. juli 1976¹⁾. Konventionen er optrykt i bilaget til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i art. 28 i den hidtidige affattelse gælder dog, indtil konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

§ 2. Er arveladeren død før den 1. juli 1976, gælder art. 4 og artiklerne 1, 2, 5, 7, 8 og 11 i den hidtidige affattelse fortsat. Art. 28 i den hidtidige affattelse gælder for så vidt angår afgørelser, der er truffet, og forlig, der er indgået, inden konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

§ 3. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2026.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 348 af 24. juni 1976 om ikrafttræden af konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte ophæves.

Justitsministeriet, den [...]

Nicolai Wammen

/ Lennart Christian Houmann

Bilag

Konvention af 19. november 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte som ændret ved overenskomst af 9. december 1975.

I. Arv og uskiftet bo.

Artikel 1.

Når en statsborger i en af de kontraherende stater ved sin død var bosat i en af de andre stater, skal retten til arv ifølge loven bestemmes efter loven i den stat, hvor han havde bopæl. Havde den afdøde ikke de sidste fem år været bosat i denne stat, skal dog loven i den stat, hvor han var statsborger, komme til anvendelse, såfremt nogen arving eller legatar, for hvem det har retslig betydning, begærer det. Skulle arven efter statsborgerlandets lov tilfalde staten, kan sådan begæring ikke fremsættes.

Begæring om anvendelse af statsborgerlandets lov skal være fremsat inden seks måneder fra dødsfaldet. Foregår skifte efter denne frist, kan begæring dog fremsættes indtil skiftets slutning. Efter at et skifte er sluttet, kan den, der har deltaget i skiftet, ikke fremsætte begæring.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om retten til arv anvendes også på den efterlevende ægtefælles ret til at sidde i uskiftet bo, hvor livsarvinger ikke findes, og på sådan ret til bidrag til underhold og uddannelse af et dødsbos midler, som tilkommer arvinger eller en efterlevende ægtefælle. Det samme gælder retten for en efterlevende ægtefælle til at udtage midler til en vis værdi af boet.

Artikel 2.

Var den afdøde bosat i en stat, hvor loven giver en efterlevende ægtefælle ret til hensiddende i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse, også når den afdøde var statsborger i en af de andre stater. Havde han ikke været bosat i førstnævnte stat de sidste fem år, kan dog en livsarving straks eller senere kræve skifte, hvis det er hjemlet ved loven i den stat, hvor den afdøde var statsborger. Denne ret tilkommer ikke en livsarving, hvis den efterlevende ægtefælle, da ægteskabet blev indgået, var statsborger i den stat, hvor den afdøde var bosat.

Artikel 3.

Var den afdøde bosat i en stat, hvor loven ikke giver en efterlevende ægtefælle ret til hensiddende i uskiftet bo med livsarvinger, skal ægtefællen dog have den ret til at hensidde i uskiftet bo, som måtte være hjemlet ved loven i den stat, hvor den afdøde var statsborger, såfremt den afdøde ikke havde været bosat i førstnævnte stat de sidste fem år. De forretninger, som statsborgerlandets lov henlægger til skifteretten eller anden offentlig myndighed, udføres i så fald af den almindelige underret i den stat, hvor den afdøde var bosat. Er også den efterlevende ægtefælle bosat der, og foreskriver statsborgerlandets lov tilsyn med forvaltningen af boet, udøves tilsynet af en dertil af retten beskikket til-

synsførende (god man). Foreligger der en af retten registreret opgørelse over boets ejendele og gæld (bouppteckning), kommer bestemmelserne i statsborgerlandets lov om udfærdigelse af sådanne opgørelser ikke til anvendelse.

Artikel 4.

Ophævet

Artikel 5

Bestemmelserne i artiklerne 2 og 3 om adgangen til at henses i uskiftet bo med livsarvinger finder tilsvarende anvendelse på adgangen til at henses i uskiftet bo med adoptivbørn eller dets livsarvinger.

Artikel 6.

Den, som i henhold til artiklerne 1, 2 eller 3 begærer statsborgerlandets lov anvendt, skal om fornødent godtgøre, at de nævnte betingelser foreligger, og fremlægge oplysninger om indholdet af statsborgerlandets lov.

Artikel 7.

Ved deling af ægtefællers bo efter den enes eller begges død forholdes der, for så vidt ikke andet følger af artikel 1, stk. 3, efter de regler, som artiklerne 3 og 6 i konventionen af 6. februar 1931 er givet om ægtefællers formueforhold.

Artikel 8.

Testamente, der er oprettet af en arvelader, som ved sin død var statsborger i en af staterne og bosat i en af dem, skal i henseende til formen anses for gyldigt, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor testamentet er oprettet, eller hvor testator var bosat enten ved oprettelsen eller ved sin død, eller i loven i en stat, hvor testator var statsborger enten ved oprettelsen eller ved sin død. For så vidt testamentet angår fast ejendom, skal det tillige anses for gyldigt i henseende til formen, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor ejendommen ligger.

Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved ændring eller tilbagekaldelse af testamentet. Tilbagekaldelse skal også anses for gyldig i henseende til formen, hvis tilbagekaldelsen er i overensstemmelse med en lov, efter hvilken det testamente, der tilbagekaldes, var gyldigt i henseende til formen efter reglerne i stk. 1.

Havde testator efter loven i en ikke-kontraherende stat domicil i denne stat, kan dette domicil påberåbes i stedet for bopæl i tilfælde, som omfattes af stk. 1-2.

Opstår der i øvrigt efter stk. 1-3 spørgsmål om at anvende loven i en ikke-kontraherende stat, skal de almindelige regler, som gælder herom i hver kontraherende stat, anvendes.

Artikel 9.

Den alder og myndighed, som kræves til oprettelse eller tilbagekaldelse af testamentet, bedømmes efter loven i den af staterne, hvor testator ved oprettelsen eller tilbagekaldelsen var bosat. Havde han da ikke de sidste fem år været bosat i denne stat, er testamentet eller tilbagekaldelsen også gyldig, hvis betingelserne ifølge statsborgerlandets lov var til stede.

Artikel 10.

Spørgsmål om testamentets eller tilbagekaldelsens ugyldighed på grund af testators sindstilstand eller på grund af svig, vildfarelse, tvang eller anden utilbørlig påvirkning bedømmes efter loven i den af staterne, hvor testator var bosat, da testamentet blev oprettet eller tilbagekaldt.

Artikel 11.

Bestemmelser i finsk eller svensk lov om, at et testamente efter testators død skal indleveres til retten inden en vis tid (testamentsbevakning), får også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden af staterne, såfremt han ved dødsfaldet var bosat i Finland eller Sverige. Det samme gælder bestemmelser i finsk eller svensk lov om, at en arving, som vil angribe et testamentets gyldighed, skal rejse sag inden en vis tid, efter at testamentet er forkyndt for ham (testamentsklænder).

Bestemmelser i norsk lov om, at ret på grundlag af testamente og indvendinger mod gyldigheden af et testamente skal gøres gældende inden visse frister, får også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden af staterne, såfremt han ved dødsfaldet var bosat i Norge.

Artikel 12.

Spørgsmål om den bindende virkning af dødsgaver, arvepagter og arveafkald overfor arveladeren skal, når denne ved sin død var statsborger i en af staterne, afgøres efter loven i den af staterne, hvor han var bosat, da aftalen blev truffet.

Det samme gælder spørgsmål om, hvorvidt midler, som en arving har modtaget af arveladeren, medens denne levede, skal anses for forskud på arv.

Artikel 13.

De særlige regler, som i nogen af staterne gælder om en arvings ret til fast ejendom med tilbehør eller om en arveladers adgang til ved testamente at råde over sådan ejendom til fordel for enkelte arvinger, finder anvendelse på ejendom i denne stat.

Retten til ved testamente at træffe fideikommissariske bestemmelser vedrørende fast ejendom eller andre bestemmelser over sådan ejendom til fordel for ufødte bedømmes ligeledes efter loven i den stat, hvor ejendommen ligger. På retten til at træffe sådanne bestemmelser angående andet end fast ejendom kommer denne konvention ikke til anvendelse.

Artikel 14.

Efterlader en statsborger i en af staterne sig adoptivbarn, og er adoptionsbevillingen i en af disse stater meddelt med forbehold om ret for adoptanten til uafhængig af adoptionen at råde over sine efterladenskaber, skal dette forbehold have gyldighed også i de andre stater.

Artikel 15.

Spørgsmål om forbrydelse af retten til arv eller legat og om adgang til at gøre en arving arveløs bedømmes, når arveladeren var statsborger i en af staterne, efter loven i den af staterne, hvor han ved sin død var bosat.

Artikel 16.

Om forældelse af retten til arv eller legat efter en statsborger i en af staterne gælder loven i den af staterne, hvor arveladeren ved sin død var bosat.

II. Arveladerens gæld.

Artikel 17.

Arvingers ansvar for gæld efter statsborger i en af staterne eller for opfyldelse af legat eller testamentarisk pålæg bedømmes efter loven i den af staterne, hvor arveladeren ved sin død var bosat. Det samme gælder ansvaret for opfyldelse af underholdspligt, som påhvilede den afdøde overfor barn udenfor ægteskab eller et sådant barns moder.

Artikel 18.

Præklusivt proklama, som er udstedt i boet efter en statsborger i en af staterne, får ikke virkning med hensyn til kendte fordringer, når fordringshaveren er bosat i en af de andre stater og ikke i tide har fået særskilt meddelelse om proklamaet og dets virkning eller på anden måde er blevet bekendt dermed.

III. Skiftebehandling.

Artikel 19.

Behandlingen af et dødsbo og skifte mellem den afdødes arvinger og den efterlevende ægtefælle skal, når den afdøde var statsborger i en af staterne og var bosat i en af dem, foregå efter loven i den stat, hvor han ved sin død var bosat, og skal høre under retterne i denne stat, for så vidt loven henlægger behandlingen til retten.

Har en efterlevende ægtefælle som er statsborger i en af staterne, hensiddet i uskiftet bo, og skal boet skiftes, foregår behandlingen efter loven i den af staterne, hvor den efterlevende ægtefælle er eller ved sin død var bosat, og i den udstrækning, hvori loven foreskriver det, under medvirkning af denne stats retter.

Behandlingen af boet skal også omfatte formue, som findes i de andre stater.

Artikel 20.

En efterlevende ægtefælles ret til på skifte at udtage visse ejendele mod eller uden vederlag bedømmes efter den lov, som ifølge artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet. Det samme gælder ægtefællens adgang til på skifte at opnå udsættelse med udbetalingen af en arvelod, mod at arvingen får panteret for sin fordring, dog således at panteret i ejendele, som findes i den andre stater kun kan stiftes efter der gældende regler.

Artikel 21.

Twistigheder om retten til arv eller legat efter nogen, som var statsborger i en af staterne og var bosat i en af dem, om en efterlevende ægtefælles rettigheder og om fordringer, som gøres gældende mod dødsboet og ikke mod arvingerne eller ægtefællen personlig, hører under retterne i den stat, hvis lov efter artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet.

Er parterne enige, kan sagen dog anlægges i en anden af staterne, medmindre boet er under behandling af skifteretten, testamentseksekutor eller en af retten beskikket boutredningsman eller skiftesman, eller sagen angår det i et sådant bo foretagne skifte. Sag om gyldigheden af et testamente, oprettet af nogen, som var bosat i Finland eller Sverige (testamentsklander), kan ikke anlægges i de andre stater. Det samme gælder sag, hvorved et skifte efter nogen, som var bosat i Finland, søges omstødt (klander).

Artikel 22.

Er der i en anden af staterne end den, hvis lov er bestemmende for bobehandlingen, ejendele, som tilhører boet, skal retterne i den stat, hvor ejendele findes, på begæring sørge for disses registrering og midlertidige bevaring samt for salg af ejendele, som ikke hensigtsmæssigt lader sig opbevare. I øvrigt skal myndighederne i sidstnævnte stat på begæring yde bistand ved bobehandlingen i den udstrækning, hvori det er hjemlet ved loven i denne stat.

Begæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighed. Omkostningerne kan, om fornødent, forlanges udredede forskudsvis. Skriftstykker, som er affattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget af bekræftet oversættelse til dansk, norsk eller svensk.

Har dødsfaldet fundet sted i en anden stat end den, hvor den afdøde var bosat, skal de efterladte ejendele også uden begæring tages i forvaring efter de på stedet gældende forskrifter.

Artikel 23.

Er et dødsbo, som omhandles i artikel 19, under offentlig skiftebehandling i Danmark, Island eller Norge, skal lovbestemmelser, der indskrænker en fordringshavers adgang til tvangsfuldbyrdelse overfor boet, også anvendes med hensyn til ejendele, som findes i en anden stat end den, hvor boet behandles. Dette gælder dog ikke adgangen til at inddrive skatter og andre offentlige afgifter, som er pålagt i den stat, hvor ejendele findes, eller adgangen til at opnå

fyldestgørelse i ejendele, hvori fordringshaveren har panteret eller tilbageholdelsesret.

Artikel 24.

Er et dødsbo, som omhandles i artikel 19, under offentlig skiftebehandling i Danmark, Island eller Norge, får artikel 7 i konvention om konkurs af 7. november 1933 tilsvarende anvendelse ved afgørelse af spørgsmål om fortrinsret for fordringer.

Artikel 25.

Lovbestemmelser i en af staterne om, at tinglysning er nødvendig, for at rettighe-der, som er erhvervet ved retshandel eller ved udlæg eller udpantning, skal have gyldighed overfor et dødsbo, kommer ikke til anvendelse på ejendele, som ved dødsfaldet findes i de andre stater.

Artikel 26.

For så vidt anvendelsen af foranstående bestemmelser afhænger af, hvor en for-muegenstand befinder sig, skal en fordring, som tilhørte arveladeren, anses for at være i den stat, hvis lov efter artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet. Er fordringen knyttet til gælds-brev eller andet dokument, hvis forevisning er nødvendig for at gøre den gældende, anses den dog for at være i den stat, hvor dokumentet findes.

Registreret skib eller luftfartøj anses for at befinde sig i den stat, hvor det har hjemsted.

IV. Almindelige bestemmelser.

Artikel 27.

Har en ret i en af staterne truffet afgørelse om, at et bo, som omhandles i artikel 19, skal behandles af skifteretten, testamentseksekutor eller boutredningsman eller skiftes under medvirkning af skiftesman, eller at det skal udleveres til pri-vat skifte, er afgørelse bindende også i de andre stater.

Det samme gælder afgørelser om en efterlevende ægtefælles ret til at hensesidde i uskiftet bo.

Artikel 28²⁾.

Om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og forlig om ret til arv eller le-gat, en efterlevende ægtefælles rettigheder, dødsboskifte og ansvar for en arve-laders gæld gælder loven i den stat, hvori anderkendelse eller fuldbyrdelse skal ske.

Artikel 29.

Denne konvention kommer ikke til anvendelse, når arveladeren er død før konventionens ikrafttræden, og heller ikke, når en efterlevende ægtefælle har hendsiddet i uskiftet bo, og den førstafdøde ægtefælle er død før det nævnte tidspunkt.

Artikel 30.

Konventionen skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv, så snart ske kan.

Konventionen træder i kraft mellem de ratificerende stater den 1. januar eller den 1. juli, der indtræder, når tre måneder er forløbet, efter at mindst tre af staterne har deponeret deres ratifikationsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater træder konventionen i kraft den 1. januar eller den 1. juli, der indtræder, når tre måneder er forløbet efter deponeringen af ratifikationsdokumentet.

Enhver af staterne kan i forhold til hver af de andre opsiges konventionen med en frist af et år til ophør en 1. januar eller en 1. juli.

Slutprotokol.

I forbindelse med undertegnelsen i dag af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte har de befuldmægtigede for de kontraherende stater afgivet følgende erklæring:

De kontraherende stater er enige om, at anmodning om oplysning angående indholdet af den i en af staterne gældende lov bliver at fremsende fra vedkommende justits- eller udenrigsministerium og rettes, når der spørges om dansk, finsk, islandsk eller norsk lov, til justitsministeriet, og når der spørges om svensk lov, til udenrigsdepartementets retsafdeling. Oplysninger skal altid meddeles i det omfang, hvori der foreligger udtrykkelige lovbestemmelser, og skal i øvrigt gives i den udstrækning, forholdene tilsteder.

Overenskomsten af 9. december 1975, der træder i kraft den 1. juli 1976, indeholder følgende overgangsbestemmelse:

Er arveladeren død før overenskomstens ikrafttræden, gælder artikel 4 og artiklerne 1, 2, 5, 7, 8 og 11 i den hidtidige affattelse fortsat. Artikel 28 i den hidtidige affattelse gælder for så vidt angår afgørelser, der er truffet, og forlig, der er indgået, inden konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

Officielle noter

¹⁾ I henhold til § 42 a i arvelov for Grønland, jf. lov nr. 154 af 27. maj 1964 som ændret ved lov nr. 259 af 22. maj 1974, indgik regeringen for så vidt

angår Grønland den 9. december 1975 overenskomst med den finske, islandske, norske og svenske regering om ophævelse af art. 4 og ændring af artiklerne 1, 2, 5, 7, 8, 11 og 28 i den konvention om arv og dødsboskifte, der er indgået mellem disse lande den 19. november 1934, og som trådte i kraft den 1. januar 1936, jf. Lovtidende A 1935 side 1071-1111. Lov nr. 154 af 27. maj 1964 som ændret ved lov nr. 259 af 22. maj 1974 er ophævet ved anordning nr. [...] af [...] om ikrafttræden for Grønland af arvelov, der dog i § 98, stk. 2, viderefører en bemyndigelse enslydende med § 42 a, stk. 2, i den tidligere gældende arvelov for Grønland, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om arv.

²⁾ Bestemmelsen i art. 28 i den hidtidige affattelse gælder dog, indtil konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

Den hidtidige affattelse af art. 28 er sålydende:

»Bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og forlig i konvention af 16. marts 1932 skal også finde anvendelse på domme og forlig om ret til arv og legat, om en efterlevende ægtefælles rettigheder og om ansvar for arveladers gæld, såfremt den afdøde var statsborger i en af staterne og var bosat i en af dem.

De i artikel 3 og artikel 6 nr. 3 i den nævnte konvention givne særlige bestemmelser vedrørende domme over en udebleven sagsøgt kommer kun til anvendelse, for så vidt dommen angår den efterlevende ægtefælles eller de enkelte arvingers ansvar for den afdødes gæld.«